

(Îm)potriviri

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Ne-mpotrivim acestui val ce trece
Cu remușcări cu tot, dac-or fi fost
În carnea mea stigmatul tău rămâne
Întipărit de-o viață. Pe de rost

Te știu, iubite, buzele și sânii,
Și pântecul fierbinte, stepe moi
Ce-au înverzit sub mâna ta, deodată,
Chiar dacă toamna vine peste noi.

Și ce păcat e-acesta ce-mi îmbracă
În fericire trupul când mă pierd
La pieptul tău... Ce dulce-mpotrivire
Mă-ntâmpină când versul ți-l dezmiere.

- Mă-mpotrivesc uitării ce-și așează,
Pe amintiri, o pătură de praf,
Înmoi penița-n soarele de-amiază
Și-ți scriu pe trup poeme olograf.

Ea nu mă poate păcăli, zadarnic
Efortul ei de-a-nvinge sărutări,
Când chiar bătrânul timp ne-a fost paharnic
Și vremea n-are iz de eșuări.

Caniculă a fost, apoi furtună
Și zile despuiate de nebuni,
Dar nimeni n-a putut nicicând să spună
Că ne-am oprit din zămislit minuni.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș